

'KANKER IS GEEN SCHELDWOORD, HET IS EEN ZIEKTE'

Oktober is borstkankermaand. Wereldwijd wordt er op allerlei manieren aandacht gevraagd voor de ziekte. De moeder van Stijn (15) en Mirte (13) kreeg vlak voor de zomervakantie te horen dat ze het heeft. Stijn: 'Ik geniet nu meer van kleine dingen, zoals samen met mijn moeder tv kijken.'

Door Esther Smid

INTERVIEW

In het begin was Mirte verdrietig en bang voor haar toekomst: 'Het duurde twee weken voordat we wisten of het erfelijk was. Ik vroeg me af of mijn zusje en ik ook grote kans zouden hebben op borstkanker. Gelukkig is dat niet zo.' Stijn vertelde het slechte nieuws aan zijn beste vrienden. 'Zij zijn er altijd voor me. Ze weten wanneer ik behoefte heb om te praten en wanneer juist niet. Bij mij op school wordt soms gescholden met kanker. Daar word ik agressief van. Kanker is geen scheldwoord, het is een ziekte.'

Kaal

Een paar weken na de eerste chemokuur begon het haar van hun moeder uit te vallen. 'Je weet dat het gaat gebeuren,' zegt Mirte, 'maar toch schrik je van die plukken. Mijn moeder liet haar hoofd kaalscheren. In het begin had ze een muts of een petje op. Ik wilde haar kale hoofd nog niet zien. Toen ik het na een week zag, moest ik huilen. Nog steeds vind ik het moeilijk, vooral als we ergens naartoe gaan waar veel mensen zijn. Dan wil ik het liefst dat ze iets op haar hoofd doet. Niet dat ik me schaam, maar mensen kijken haar dan zo aan. Dat vind ik vervelend.' Stijn: 'Voor mij hoeft mijn moeder niet te verbergen dat ze kaal is. Zij kan er ook niks aan doen dat ze borstkanker heeft.' Samen met hun jongere zusje Else proberen Stijn en Mirte zo goed mogelijk voor hun moeder te zorgen als ze ziek is van de chemo. 'Ik breng een kopje thee of ik maak iets te eten voor haar. Ook vraag ik of ik ergens mee kan helpen',

vertelt Mirte. Stijn helpt ook in het huishouden. 'We hebben afgesproken dat we alle drie doen wat goed is voor onze moeder.'

Afleiding

Stijn en Mirte zitten allebei op hockey. 'Ik probeer zoveel mogelijk op het veld te staan', vertelt Stijn. 'Dat is mijn uitlaatklep.' Mirte kan tijdens het sporten ook alles geven. 'Ik doe heel erg mijn best en voel me daarna vaak fijner.' Praten over alles hoeft voor Mirte niet. 'Daar word ik verdrietig van. Ik wil liever gewoon doorgaan.' Toch besloot ze mee te werken aan dit interview. 'Ik hoop dat andere jongeren er iets aan hebben.' Op school denkt

Mirte er bijna nooit aan dat haar moeder ziek is. 'Daar heb ik afleiding. Soms lijkt het wel alsof het er helemaal niet is. Ik doe mijn best zodat ik trots op mezelf kan zijn dat ik ondanks alles goede punten haal.' Ook Stijn probeert hoge cijfers te halen. 'Mijn moeder heeft nu wel andere dingen aan haar hoofd dan zich zorgen te maken over mijn school. Ik moet laten zien dat ik het zelf kan.' Borstkanker is niet niks, vindt Stijn. 'Het is zwaar, maar het zorgt ook voor een betere band in ons gezin. Je probeert elkaar te steunen. Je moet ook lol blijven maken, anders houd je het niet vol.' Mirte laat alles op zich afkomen. 'Je kunt niet voorspellen wat er nog gaat gebeuren, maar ik denk dat het allemaal wel goedkomt.'